

Ladislav Papovský, nar. 16. 10. 1915 vo Veľkej Lomnici, pos. bytom v Horoch.

Moja posledná vôľa.

Na konci svojho života dávam sa nazpät, na svoje uplynulé roky a vzdávam hlbokú vďaku Pánu za veľkú milosť a pomoc, ktorou ma po ňetky dni karmoval. Keď moje narodenie bolo poznačené jeho láskou, keď moja mamka, vedená hlbokou oddanosťou do jeho vôle, navrhla prijať dieťa, hoc bola vážne chorá a tehotenstvo ju úplne vyčerpalo, takže štyri mesiace po mojom narodení odchádza na večnosť k Otcom. A keď po 11 rokoch umiera ni aj otec, starostlivá ruka Božia popravila mne i mojim dvom starším sestram o záj teplé prostredie u tetky, otcovej sestry a u starej mamky. Keďže mi nebudem môcť dostatočne poďakovať za starostlivú výchovu. Iste aj toto prostredie podstatne prispelo k tomu, že som sa mohol stať služobníkom Božiu ako jeho kňaz. Za zvláštnu milosť považujem, že sa tak stalo pod vedením tak vynikajúcej osobnosti, ako bol najdôst. otec biskup Ján Hojtošák.

Akože uďaťovať Bohu za tých, ktorí ma pripravovali na kňazskú službu, najmä za rektora seminára a profesora kresť. filozofie, vdp. Štyčáka, za žiarivý príklad prof. Černogorského a Jakovického, za rozvážny pohľad do sveta prof. Špirku. Práve tak som vďačný Bohu za tých, ktorí ma v prvých rokoch kňazstva nadviazali do praktickej pastoračnej činnosti, za obidvoch mojich princípálov, vdp. Karola Uhlárika a vdp. Andreja Varsányiho.

Kto si spomínam na svoje pôsobiská v l'och 1940., v Spišskej Belej, vo Svite a po miestnom premoščení kňazskej služby, po 16. rokoch v Spišskej Sobotě, v Ľakovciach a v Horoch. Nebola to ľahká služba, každé z týchto miest malo svoje špecifické ťažkosti a problémy, ktoré vychádzali tak z domáckich

ľudská ľudskosť a svojráznu variáciu i prostredia (dedina, mesto, továrenskú prostredie, lágy, a zas prostredie rečové i nábožensky jednodielne a na druhej strane prostredia miešané; časy vojnové i povojnové, obdobia voľného pôsobenia i katolíckeho vonkajšieho tlaku až nepriateľským so všetkým dôsledkami, ktoré z týchto situácií vyplývali), no boli tu i radosť, úspechy a nadsťenia. Vo svojej práci som priam kardinálne sledil blízkosť a pomoc Božíu, za ktorú i teraz chcem vyjadriť hlbokú vďaku.

Keď som sa hľadákom v čase zvrhnutého boja atezmu o vládu nad svetom. Keď zápas nemohol obľahčiť mňa ved som bol v tom čase správcom expozitúry vo Svite, kde tento boj nabúdval veľkú konkrétnu formu. A keď som sa dostal do väzenia s obžalobou „za zločin velezrady, špiónáže, rozvracania Republiky“ a sám už neviem aké ešte. Bolo mi ľúto tých, čo v otroctve službe namáhanej ideologickej dokázali šliapať po vlastnom svedomí, vedť jasne vedeli, že ani čiarka z predložených obvinení neobstojí. Ale Pravde - Kristovi bolo treba vydať svedectvo a ďakujem Bohu, že som mohol s jasnou tvárou prijať rozsudok 18 rokov straty slobody a ostatné pridružené tresty. Z toho som strávil 10 rokov vo väzbe a 8 rokov vo „výrobe“ v Slov. elektrotechnických závodoch v Krompachoch a v Jáchymovských baniach v Kovovej Hute. Jak neoslaovať Pána, že ma počas celého toho obdobia tak obdovrhodne udržal pri zdraví ducha i tela! Keď ešte väčšom milosťou bolo, že som najmä roky väzby strávil v takej nádhernej spoločnosti hľadákov a reholníkov, ktorých stihol podobný, ak nie ešte väčší osud. Spoločné modlitby a rozhovory boli priam duchovnými hodami, ktoré Pán pripravil tým, čo ho milujú. Koľko potešy som mohol čerpať z týchto ľahkých, no Božími darmi presýtených dní a rokov!

Teraz, na konci svojich dní si musím položiť aj otázku, či som dary Božie aj zodpovedne prijal a použil. Či semeno, ktoré zasial do môjho života primieslo požehnaní úrodu. Jedno môžem s plným svedomím povedať: Veruť Bohu a jeho Cirkvi som nikdy ani len v myšlienkach neupadil! Klamanom sa Pánovi v najhlbšej vďačnosti, že mi tú milosť dal. Ale s lítosťou si musím priznať, že moja horlivosť v práci, moje modlitby neboli primerané tým darom, ktoré som od Pána denne dostával. Pán sám vie, koľko kráľ som musel čítať slová Zjavenia, mám však proti tebe, že si povolil vo svojej prvej liste povýšiť, keď si kľbol a rob poľnohár... "(2, 4-5), ako slová adresované priamo mne. Keď k tomu prirátam svoje osobné chyby a hriechy a nedostatočné úsilie ich prekonávať, musím s veľkým zahalením a lítosťou biť sa v prsia a volať: "Bože, buď milostivý mne kriesťu!" (Luc. 18, 14). O nás, bratia a sestry, ktorým sa tieto riadky dostanú do rúk, viemne prosím, modlite sa za mňa, kriesťuho!

To je prvé, o čo prosím: modlitba, aby mi Pán, večný Sudca bol milostivý.

Pokiaľ ide o môj pohreb, prosím, aby bol čo najjednoduchší. Pohreb nech je v mieste môjho posledného bydliska. Ak ma Pán povolá ešte v činnej službe, potom na miesto môjho posledného účinkovania. Ak sa tak stane, že budem musieť opustiť svoju farmu pre chorobu alebo pre inú príčinu, potom tam, kde budem tráviť svoje posledné dni. Nezáleží mi na pomníku. No ak sa niečo rozhodne mi ho postaviť, nech je čo najjednoduchší.

Pri poslednej rôle treba usporiadať i materiálne záležitosti. Chvála Bohu, nemám žiaden nemovitý majetok. Z dobrodennia môjho nebohého strýca Mateja mám osobné auto, Fiat 150. Práda, je už staré, z r. 1970 a jeho hodnota je minimálna. Taktiež môj osobný majetok v nábytku je starý, bezcenný, síce len na likvidovanie. Keďže je to so štatkom a blízkym. Ak by tam bolo niečo síce na použitie, nech roz-

4.
koduú moje sestry, Gizela Lepasá, Fr. Ková Hes, Zuzková G a
Elena Hagovská, Fr. Ková Hes, Jančka 10, či to použijú pre
seba, alebo to dajú niekomu chudobnému.

Zostáva peňažná hotovosť a 3 vkladné knižky:
cestovná, výherná a obyčajná. Výšku vkladov dnes nemôžem
určiť. Ale prosím, pokiaľ kapitál stačí, dať z toho:

1.500,-	Kčs	na Greg. sv. Oviše za mŕtva
1.500,-	Kčs	- " - za rodičov, Jozefa a Annu
1.500,-	Kčs	- " - za tetku a starú mamu (Mária st., Mária ml.)
1.500,-	Kčs	- " - za ostatných členov rodiny.

Ostatné peniaze ponechávam rovnakým podielom
vyššie uvedeným dvom sestrám.

v Novoti, 10. apríla 1983

Ladislav Hagovský
r. k. duch. spr.